

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IX. évfolyam, 46-47. szám

2020. június 15

Az évtized kihívása?

A 2020-as éveknek még az elején tartunk, ennek ellenére a forgalomcsökkenés másodsorú köszönt be hozzánk. Pedig a járványhelyzet idején több helyről is azt hallottuk, hogy az áruszállítás nem áll meg, most így, a vége felé mégis ez történik? Sajnos igen, tehát ismét helyzet van. Egyelőre a cargós és a portos tagjaink feje felett lebeg Damoklész kardja, de a tartós áruhiány térségünk több vasútállását is érintheti majd. És tudjuk azt is, hogy a Dunaferr nincs jó helyzetben, a vasérc kiesése súlyos helyzetet teremt. Abban nem vagyok biztos, hogy ez csak a záhonyi vasutas „bánata” lesz, mert ha ide nem jön áru, akkor nem tudunk vonatokat küldeni, ami hálózati szinten is éreztetni fogja hatását. Az elmúlt hét keddjén több fórumon is ezzel foglalkoztunk.

Először a Záhony-Port kezdeményezésére gyűltünk össze, ahol Gubik László vezérigazgató tájékoztatóját hallgattuk meg, aki kezdeményezte a cég Kollektív Szerződésének módosítását. Az értekezleten a Vasutasok Szakszervezetét képviselte rajtam kívül Zlati Róbert érdekvédelmi alelnök és Korbács Sándor alapszervezeti titkár is. A vezérigazgató elmondta, az elmúlt napokban értesült a Dunaferr helyzetéről, aminek hatására a Port is nehéz helyzetbe kerül, illetve foglalkoztatási gondokkal kell szembenézniük. Első lépésben kezdeményezte június 15-től az üzemvitel átrakási-

átfejtési területén foglalkoztatott munkavállalók, raktárnokok, gépjárművezetők és raktárkezelők esetében a nappalos foglalkoztatás bevezetését. Mi kértük a munkáltatót, hogy tartsa be a KSZ-ben is előírt tizenöt napos határidőt, a KSZ módosítási javaslatot június 15-től nem támogatjuk.

Zlati Róbert javasolta, hogy a cég élhetne a munkahelyvédelmi bértámogatás lehetőségével, de kiderült, nyitott kapukat döngetünk. A Záhony-Port Zrt. még ebben a hónapban be kívánja adni a pályázatot, melynek talán legfontosabb jellemzője, hogy a munkáltató és a munkavállaló közösen pályázik. Sikeres pályázat esetén július 01-től három hónapos időtartamra 50%-os munkaidő

csökkentéssel foglalkoztatja a cég a munkavállalókat. A csökkentett munkaidőre a bért a munkáltató fizeti, a kieső munkaidőre az arányos nettó személyi alaplér 70 százalékát támogatásként fizeti a kormányhivatal közvetlenül a dolgozóknak. E témában a héten (szerdán) egy közös ÚT és SZB ülésre is sor kerül. A pályázat mellett a KSZ módosítási szándékát a munkáltató továbbra is fenntartja, mert akik nem írják alá a pályázati kérelmet, nappalos munkaidőben lesznek foglalkoztatva.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A keddi nap másik fontos eseménye volt a Műszaki Kocsiszolgálat alapszervezetének SZB ülése. Balogh Attila titkár meghívta Balogh Sándor TÜK vezetőt, Zlati Róbertet, illetve a másik cargós alapszervezet titkárát, Hamzáné Vigh Juditot is. A kibővített SZB ülés a forgalomcsökkenés miatti állásidős megállapodás meghosszabbításáról szólt. A korábban megkötött megállapodást ugyanis nem hosszabbították meg, ami a záhonyi cargósoknál foglalkoztatási nehézséget okozhat majd. Számomra teljesen érthetetlen, hogy az ország más régióinak cargós kollégái az állásidő intézményét miért gondolják kiváltságnak, ha ugyan annak gondolják, de az információim erre engednek következtetni. Nos, abban talán egyet is érthetünk, hogy az állásidő bevezetése után jelentősen élénkült a záhonyi forgalom, és ennek megfelelően az állásidőn töltött órák száma is csökkent – többek között erről is tájékoztatta a jelenlevőket a TÜK vezető. Es sajnós arról is, hogy mi várható az előttünk álló hónapokban: a helyzet nem rózsás, egyes munkakörökben állásidő nélkül nem látja megoldottnak a foglalkoztatást (tartós áruhiány, forgalomcsökkenés).

A jelenlevők közös véleménye az volt, hogy írja alá a szakszervezet a megállapodás meghosszabbítását, a Cargó IB pedig értékeli át legutóbb hozott döntését ez ügyben. Ezt akár a holnapi nap folyamán (kedden) meg is teheti. S ha megengedik, akkor e helyről kérem a döntéshozókat, hogy ne hozzanak Záhonyt érintően olyan döntést, ami az itteni kollégák jövőjét negatívan befolyásolja. Mert ne feledjük, alighanem az évtized kihívását kell megoldanunk, amit csak összefogással, együttműködve győzhetünk le.

A keddi nap része volt még, hogy Soós József és Kondor Norbert is ellátogatott Záhonyba. Előbbi, mint PML szakmai vezető, KÜT és KMVB tag, utóbbi pedig a KMVB vezetőjeként utazott Záhonyba. A két kolléga szakszervezetünk tevékenységéről tájékoztatta a PFT és a TIMO munkatársait.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Biznisz vagy közszolgálat?

A köz szolgálata sokféle tevékenységet jelenthet, például azt, ha valaki önzetlenül tesz valamit a közösségért. Gyakoribbak, és mindannyian ismerjük a közszolgálati, leginkább állami és önkormányzati szerveket, vagy a fegyveres testületeket. A köz szolgálata különösen a közoktatás és a közegészségügy, még ha nem is mindig tartoznak jogilag a közszolgálat fogalmába, bármennyit is küzdenek a közért, tehát értünk. És mindannyiunk által igénybevett közszolgálati tevékenység a közösségi, lánykori néven tömegközlekedés. Közös jellemzőjük, hogy valakinek meg kell fizetni a szolgálatot, ez lehet az állam, a felhasználók, illetve mindkettő. Utóbbi nagyon igaz a közlekedésre, tipikusan ilyen a vasúti személy- és áruszállítás, illetve azok jelentős része.

A vasutak többségét magánérdekből, üzleti céllal hozták létre. A vállalkozók bizniszt láttak a gőzmozdonyban és az új közlekedései lehetőségben egyaránt. Viszonylag gyorsan terjedt Európában, és Magyarország sem maradt le. Az üzletemberek pedig látták, hogy ez jó. De csak azért, mert az utasok is így látták, és a fuvaroztatók is, na meg előbb-utóbb az államok is: egyszerűen jót tett, hogy milliók számára vált elérhetővé gyors közlekedés, szállítás, amit addig el sem tudtak képzelni. Így az élet, a társadalom, és a gazdaság is felpezsdült a vasút nyomán.

És, ha már az államok látták, hogy ez jó, elkezdték államosítani a magánvasutakat, ez történt Magyarországon is. Majd kézbe vette az állam az irányítást, és ha jó passzban volt, akkor a köz javára is tett: olyan menetrendet rendelt, és olyan tarfiákat hozott létre – Baross Gábor – melyek fő célja a bevételek mellett az ország vérkeringésének fellendítése volt. Mert jól tudták, hogy a vasút hasznát nem a jegypénztáraknál kell elsősorban keresni, hanem a földrajzi mobilitásban és az elérhető tarifájú fuvarozási lehetőségekben. Ezen elvek alapján működtetik a közszolgálatot vasutakat, ami természetesen nem zárja ki a tisztán üzleti célú magán(kereskedelmi)vasutak létezését. Ha megpróbáljuk a kettőt ötvözni, a vasparipából könnyen állatorvosi lovat hozhatunk létre.

A magánvasútra kényszerített közszolgáltatás veszteségeket okoz ugyanis, a nyereségesnek álmódott közszolgáltató állami vasút pedig gyorsan veszít közszolgáltató jellegéből: így lehetséges, hogy akkor induljon vonat, amikor senki nem akar utazni. Az állatorvosi ló életben tartása balesetveszélyes tevékenység, és hosszú távon sokkal többbe kerül, mint a vasparipa felszerszámozása. A magánvasutaknál egyértelmű a helyzet, a befektetett pénz mielőbbi megtérülése, lehetőleg némi haszonnal. De fontos szempontnak kell még lennie a környezetvédelemnek is, mert szárazföldön nagy távolságra szállítani bármit csak vasúttal lehet környezetkímélő módon. És akkor még nem szóltunk a veszélyes áruk biztonságos szállításáról, amiben a vasút a nyerő. A veszélyesek teszik ki az egyes kocsik- vagy szórt fuvarozás tekintélyes részét, amit sok ezer kamionnal lehet csak kiváltani.

Rövidlátó gondolkodás volna a közszolgáltató vasutat biznisznek tekinteni, és hasznát úgy megvonni, hogy évente összevetjük a kiadásokat a forintosítható bevételekkel. Lemondva a hosszú távú előnyökről, mint például az „eldugott” települések, fejletlenebb régiók bevonása a társadalom és a gazdaság működésébe a földrajzi mobilitás elősegítésével. A köz érdekében, és részben a köz pénzéből.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A nagy durranás

Május huszonegyediké fontos dátum, legyen az születésnap, házassági évforduló, vagy a Konstantinok névnapja: latinul Constantinus, ami a constans szóból ered, jelentése szilárd, állhatatos. Valamiért mi is állhatatosak vagyunk már majd kilenc éve. Mert az a kellemes májusi szombat a fogantatásunk napja is volt, az ötleté, miszerint „kéne egy lap”. És kilenc nap alatt megvalósult, 2011.május harmincadikán meg is jelent a Záhonyi Vasutas első száma. A vezércikkben Juhász Tiborné, frissen debütált képviselő-vezetőként ez írta: „Amikor küldötteitek a Képviselő vezetőjévé választottak, székfoglaló beszédemben a legfontosabbak között említettem, hogy javítani kell szakszervezetünk kommunikációján, közelebb kell hozni a szétszórtan dolgozó tagokat egymáshoz és szakszervezetünk vezetőihez.”

Komolyan gondolhatta, mert nyomban magáévá tette az ötletet, és azóta is próbáljuk közelebb hozni egymást és vezetőinket. A siker viszonylagos, ha úgy tetszik részleges, hiszen a közösségi érzés, ahogy társadalmunkban, úgy a vasutasok körében is változó, csakúgy, mint a vasút. Mindezt igyekeztünk lekövetni, de nyilván nagy durranásra nem gondoltunk, legfeljebb némi jó szóra, netán elismerésre. Ami hol volt, hol nem, de épp annyira mindig, hogy ne adjuk fel, és legalább képletesen, de sorra felvágassuk a szülinapi tortánkat.

Közben szerzőink száma is szépen gyarapodott. A vasút legkülönbözőbb munkahelyeiről verbuválódva a legkülönbözőbb beosztású kollégánők és kollégák írtak a lapba, gyakran a véleményüket is közzé tették. Utóbbi fontos, hiszen a véleményből látszik a közösség és az ember, erősítve redakciónk báját és hírnevét. hullámzóan, attól függően, hogy ama bizonyos gyóntatószék melyik oldala jutott az olvasónknak. Volt dicséret és értetlenkedés, vita és beszélés, de jól viseltük. Sőt, gyakran felvillanyozott bennünket a kritika, amiből egy, mint tudjuk, felér három elismeréssel. Nem panaszkodhatunk, az arány a mai napig tartja magát. És természetesen minden kritika elhalványul, ha az alább látható munkatársaink tollaira gondolunk.

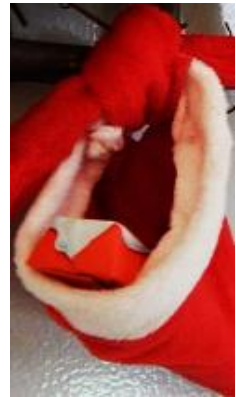

Ők azért is fontosak voltak, mert manapság egyre kisebb értéke van az írott szövegnek, és egyre kevesebben próbálnak akármit is leírni. Sokkal inkább a képnek, a kép és film által közvetített „ismereteknek” hódolunk. Utóbbiak elsősorban az érzelmeinkre hatnak, így aztán gyakran elfelejtünk utána nézni a mögöttes valóságnak. Érzelmek nélkül nem volna szép élni, de a közéletben félrevezető lehet, ha kihagyjuk belőle a racionális gondolkodást. Amihez betű is dukál.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Tehát mi szakadatlanul írtunk és szerkesztettünk, hírt adtunk jóról, rosszról, karácsonyról, húsvétról, ünnepekről és gyászról egyaránt. Vasúti vezetők gondolatainak és interjúknak adtunk helyt csakúgy, mint néha-néha saját érzéseinknek. Ám ha előfordult alkotói válság, netán uborkaszexon, mi arról is szót ejtettünk.

Az olvasók is szóvá tettek ezt-azt, ami mindig jól esett, akár az utcán, jártunkban-keltünkben szólítottak meg, akár a vonaton, vagy épp az ország másik végében. Látni akartunk és látszani, amit jól megfogott az ügyvezetés lapunkban megjelent elismerő cikke is. Amihez hozzátennénk, hogy láttatni is akartunk, de mi tagadás, semmi nem olyan egyszerű, mint amilyennek látszik, megcsinálni meg pláne. Valójában Matróánánk, a záhonyi „kismozdony” tudná megmondani, mennyi vita és zsörtölődés kellett sokszor egy-egy cikk megjelenéséhez.

Ami gyakran csak előjáték volt ahhoz képest, ami a megjelenés után következett. De, aki a nyilvánosság előtt akar mutatkozni, sok mindent el kell viselnie.

Mindenesetre öregecske Matróánánk mindig jól viselt bennünket, miközben próbáltuk kitalálni, ki mire vágyik. Néha-néha be is jött, máskor meg nem, de akkor is megírtuk.

Az évek alatt sok mindent tanultunk, újságírást, szerkesztést, vagy egyszerűen a magyar nyelvből lettünk jobbak, mint előtte. Ám leginkább egymást tanultuk, sok olyat megtudtunk önmagunkról és a közösségeinkről, amit addig még csak nem is sejtettünk. Legyen az megbízhatóság, hűség, kiszámíthatóság vagy éppen tenni akarás. A kép vegyes, hiteles tanulságot nehéz volna levonni, de annyit mégis, hogy kevesen akarnak mások lenni az átlagtól. Kevesek

számára vonzó az épp aktuálistól eltérő saját álláspont, vélemény vállalása. Ez ugyan kényelmes, de nem biztos, hogy jó, hiszen előre csak új dolgok viszik az embert és a közösséget, szervezetet egyaránt.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Mi megpróbáltuk, igaz, előfordult, hogy rébuszokban, de nem csak olvasni nehéz a sorok között, írni sem könnyű oda, szűk a hely. Ezért megesett, hogy Juhásznénak az Akinek nem inge, nem veszi magára kezdetű közmondásról kellett felvilágosítást írnia. De annyi mindent felmutatott az évek alatt, ez is belefért, a lényeg, hogy a piros cédula ritkaság volt tőle. Jómagam, előfordult, hogy még kétarcú is voltam, bár csak magamnak volt rossz, az olvasók mindig csak azt az egyet ismerték, ami az igazi.

Közöny ide, támogatás oda, végül mégis csak eljött a nagy durranás ideje is. Bár tény, hasonlóan, mint az ősrégi viccben: nem ott, nem úgy és nem akkor.

A szerkesztőség

Helyi hírek röviden

Szolgálati idő elismerése

Többen érdeklődtek, hogy az alábbi táblázatból hogyan olvasható ki, idén kiknek jár a szolgálati idő elismerésének kifizetése. A lényeg: a következő fizetéssel, júliusban azok kapják az elismerést, akik 2019. június 1. és 2020. május 31. között érik el a táblázatban található szolgálati évek egyikét.

A VASUTAS SZOLGÁLATI IDŐ ELISMERÉSE

A szakszervezetek és a munkáltató megállapodása alapján a kifizetés a június havi bérekkel együtt történik.
Az eddigiekhez képest DUPLA összegben.

Szolgálati idő	Egyszeri kifizetés összege (Ft)
15	30 000
18	36 000
21	42 000
24	48 000
27	54 000
30	60 000
33	66 000
36	72 000
39	78 000
42	84 000
45	90 000
48	96 000

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

ÁSÓ, KAPA, KÁVÉ?

Két barát beszélget:

- Te, képzeld, a feleségem válni akar.
- Miért?
- Nem tudom. Pedig reggelente még a kávé is az ágyába vittem. Neki csak meg kellett darálnia...

MEGÉRTŐ FELESÉG

A férfi bokszmeccset néz a tévében, a felesége olvasgat mellette. Hirtelen felpattan a férj:

- Hát ezt nem hiszem el! Még egy perc sem telt el és máris vége!

Mire a felesége:

- Aha, drágám, tudom, mit érzel...

Balogh Attila